

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711202744
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7711202744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Frederiky Zozulákovej v právnej veci navrhovateľa Z. H. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v H. na H. ul. č. XX zastúpeného Centrom právnej pomoci so sídlom v Košiciach na Moyzesovej ul. č. 18 proti odporkyni S. D. G., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v S. na I. ul. č. XX, zastúpenej JUDr. Mariánom Lenhardom, advokátom so sídlom v Michalovciach na Gorkého ul. č. 1, v konaní o určenie manželského výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 8.10.2012 č. k. 5C/37/2011-143 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia v rozsahu 630,93 Eur, konkrétne 432,93 Eur na účet jej bývalej právnej zástupkyne JUDr. Martiny Gombosovej a 198,- Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Mariána Lenharda do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v rozsahu 59,26 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Mariána Lenharda do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh na určenie manželského výživného a zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy konania 687,25 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec právne posúdil. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 24.2.2010 č.k. 8CoP/7/2010-48, v ktorom bolo skonštatované, že k narušeniu jeho vzťahov s odporkyňou dochádzalo postupne, na základe vzájomných a obojstranných reakcií, prípadne prejavov oboch manželov. Z uvedených dôvodov nebol správny záver konajúceho súdu, že z rozvodového rozsudku nevyplýva jednoznačná príčina rozvratu ich manželstva. Poznamenal, že príčinou rozvratu ich manželstva bol hlavne syn odporkyne, ktorý sa s ich manželstvom nevedel zmieriť a celý čas sa ju snažil presvedčiť, aby ho opustila. Podrobne zopakoval okolnosti týkajúce sa uzavretia ich manželstva, pobytu v USA, presťahovania na Slovensko a financovania jednotlivých nákladov. Zdôraznil, že manželstvo s odporkyňou neuzatváral zo zisťných úmyslov, pretože v USA zarábal v roku 2003 3.376 USD mesačne. Namietal konštatovanie súdu prvého stupňa, že zničil dom, bránku a stromy v záhrade a upresnil, že

bránku len zvesil a vstupné stĺpiky odstránil, aby neprekážali autám pri cúvaní. Poznamenal, že stromy zrezal z toho dôvodu, že boli staré a zanedbané. Spochybnil lekárske potvrdenie, že napadol odporkyňu, pretože bolo vystavené až po 4 rokoch, kedy si už lekár nemohol pamätať detaily a namietal, že konajúci súd sa s jeho výhradami vôbec nezaoberal. Navyše, lekárske potvrdenie nevystavil ošetrojúci lekár odporkyne, ale MUDr. X. S. a poukázal na to, že odporkyňa sa o fyzickom napádaní v rozvodom konaní vôbec nezmenila. Súdu prvého stupňa vytkol konštatovanie, že rozpredával majetok odporkyne a v tejto súvislosti upresnil, že predal len traktor, aj to preto, že nemal prostriedky na uspokojovanie svojich základných potrieb. Pokiaľ nahlásil, že odporkyňa neoprávnene poberá vdovský dôchodok uviedol, že sa ju snažil len chrániť pred možným trestným stíhaním a k sťažnosti o tom, že nevyužíva ordinačný čas dodal, že sa tým snažil odstrániť jej obštrukcie pri pojednávaniach. Na druhej strane namietal, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení vôbec nezaoberal trestným oznámením, ktoré na neho odporkyňa podala za dvojmanželstvo evidované na OO PZ Michalovce pod sp. zn. ČVS: ORP-1620/MI-MI-2011. Konajúcemu súdu vytkal, že zohľadnil jedine obdobie, počas ktorého žil s odporkyňou na Slovensku a nie aj to, počas ktorého sa o ňu v Amerike staral. Vyjadril presvedčenie, že sa voči odporkyni nedopustil takého konania, ktoré by mohlo byť hodnotené ako konanie v rozpore s dobrými mravmi a bolo posudzované ako dôvod, pre ktorý mu nepatrí nárok na manželské výživné. Konštatoval, že na pohrebe syna odporkyne nebol preto, že syn voči nemu prechovával veľmi negatívny vzťah a myslel si, že ho tam odporkyňa nechce vidieť. Pokiaľ ide o trovy konania navrhol aplikovať § 150 O. s. p., pretože jeho sociálna situácia a zdravotný stav mu neumožňujú nahradiť ich odporkyni. V tejto súvislosti poukázal na to, že bol uznaný za invalidného dôchodcu z dôvodu poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 %, v dôsledku čoho mu bol priznaný invalidný dôchodok v rozsahu 116,40 Eur mesačne, ktorý nepostačuje ani na úhradu jeho najnevyhnutnejších potrieb.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jej názoru mal konajúci súd dostatočne preukázaný skutkový stav, vysporiadal sa s dôvodmi rozvratu ich manželstva, pričom nepokladala za potrebné opakovane rozoberať dôkazy, ktoré dávajú jednoznačný záver o nedôvodnosti uplatneného nároku na manželské výživné v dôsledku jeho rozporu s dobrými mravmi.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd uvádza, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na priznanie manželského výživného za dva mesiace, od podania návrhu 8.2.2010 do 9.4.2010, kedy nadobudol právoplatnosť výrok rozsudku o rozvode manželstva účastníkov konania.

Odvolací súd na základe odvolania navrhovateľa preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o zamietnutí návrhu na určenie manželského výživného, pretože jeho priznanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvého stupňa v súlade s § 132 O. s. p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie výroku o zamietnutí návrhu na určenie manželského výživného presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami navrhovateľa uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a navrhovateľ ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho návrhu na určenie manželského výživného. Skutočnosť, že navrhovateľ udal odporkyňu Sociálnej poisťovni, že neoprávnene čerpá vdovský dôchodok a podal na ňu opakovanú

sťažnosť na Úrad košického samosprávneho kraja pre nedodržiavanie ordinačných hodín je aj podľa názoru odvolacieho súdu takou okolnosťou, ktorá sama osebe vylučuje možnosť priznania manželského výživného pre jeho rozpor s dobrými mravmi. Odvolací súd poznamenáva, že narušenie príslušných osobných vzťahov zákon z relevantných dôvodov sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Konanie navrhovateľa v danom prípade nie je možné ospravedlniť žiadnym rozumným dôvodom, pretože nebolo zistené, že by bolo reakciou na ešte závažnejšie a zavrhnutiahodnejšie konanie odporkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu, každý manžel, ktorý dodržiava základné princípy, na ktorých je manželstvo postavené, by sa snažil vyriešiť obdobnú situáciu zmierlivo, napríklad preventívnym pôsobením na druhého manžela, aby neoprávnené poberanie dôchodku oznámil sám. Aj samotné načasovanie udania odporkyne do počiatku ich výrazných manželských nezhôd a následný odchod navrhovateľa do Anglicka naznačuje, že skutočným motívom tohto konania nebola snaha „chrániť“ odporkyňu pred hroziacim trestným stíhaním, ale obyčajná pomsta, pretože v opačnom prípade by toto oznámenie urobil už skôr. Navrhovateľ pritom celé 4 roky profitoval z vdovského dôchodku odporkyne, ktorý tvoril súčasť ich bezpodielového spoluvlastníctva. V súvislosti s takýmto závažným previnením navrhovateľa voči princípom, na ktorých ešte stále bolo založené jeho manželstvo s odporkyňou sú právne bezvýznamné a aj nedôveryhodné všetky jeho ostatné tvrdenia o tom, ako sa o odporkyňu staral, ako sa snažil o udržanie manželstva a kto sa akou mierou zapríčinil o rozvrat ich manželstva. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa o odporkyňu staral spôsobom, aký popisoval vo svojich podaniach, či už v USA alebo na Slovensku, práve naopak, bola to práve odporkyňa, ktorá súdu jednoznačne dokladovala, že bola spôsobilá sa o seba sama postarať v USA, aj na Slovensku, že si financovala sťahovanie na Slovensko, a že tu živila navrhovateľa tým, že o.i. kúpila dom na samote, osobné motorové vozidlo a niektoré hnutelné veci podľa jeho želania, časť ktorých navrhovateľ následne predal. Odvolací súd nepresvedčilo potvrdenie o výške príjmu, ktorým sa navrhovateľ snažil preukázať, že sa o odporkyňu v USA staral, pretože bolo za rok 2003 a k uzavretiu manželstva došlo až ku koncu roka 2003. Odvolací súd neuveril ani jeho tvrdeniam, že bol, resp. je v zlej finančnej situácii, a jeho jediným príjmom boli dávky v hmotnej núdzi v rozsahu 62,50 Eur mesačne a v súčasnosti invalidný dôchodok v rozsahu 116,40 Eur mesačne, pretože z listinných dôkazov na č.l. 113-118 spisu zistil, že si v roku 2012 kúpil osobné motorové vozidlo Škoda Nová Fabia Combi SPORT za 11.332 Eur, za ktorú uhradil 2.332 Eur v hotovosti. Navyše, skutočnosť, že navrhovateľ podal návrh až potom, ako súd prvého stupňa rozsudkom z 21.9.2009 zamietol návrh na rozvod manželstva (aj keď bol v hmotnej núdzi oficiálne už oveľa skôr) nasvedčuje, že pravou pohnútkou jeho podania nebola jeho nižšia životná úroveň ako mala v manželstve odporkyňa. Na závere o rozpore nároku na manželské výživné nič nemení ani skutočnosť, že odporkyňa podala v roku 2011 na navrhovateľa trestné oznámenie za dvojmanželstvo, pretože toto oznámenie urobila až po všetkých nepríjemnostiach, ktorým ju počas posledných 5 rokov vystavoval. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na určenie manželského výživného a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

O trovách konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia súd rozhodol podľa § 141 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal ich náhradu úspešnej odporkyni. Pri ich vyčíslení vychádzal z tarifnej hodnoty veci 1.200 Eur pre úkony od podania návrhu do 16.2.2011, kedy súd právoplatne rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia návrhu, z čoho určil základnú sadzbu tarifnej odmeny na 61,88 Eur a z tarifnej hodnoty veci 700 Eur po 16.2.2011, z čoho určil základnú sadzbu tarifnej odmeny na 51,45 Eur. Celkovo priznal odporkyni náhradu za prípravu a prevzatie právneho zastúpenia 24.6.2010, za písomné vyjadrenie k žalobe 24.6.2010, za účasť právneho zástupcu na pojednávaní 28.6.2010, 12.10.2010 a za písomné podanie na súd 22.11.2010 (5 x 61,88 Eur), za účasť na odročenom pojednávaní 26.4.2010 (zrejme mal na mysli 26.4.2011 - pozn. odvolacieho súdu) 12,86 Eur podľa § 14 ods. 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhlášky), náhradu cestovného za účasť na pojednávaní 28.6.2010 - 32,40 Eur a za účasť na pojednávaní 12.10.2010 - 32,32 Eur podľa § 16 ods. 4 vyhlášky a režijného paušálu 5 x 7,21 Eur a 1 x 7,41 Eur, ktoré vykonala ešte predchádzajúca právna zástupkyňa odporkyne JUDr. Martina Gombosová. Ďalej priznal odporkyni náhradu aj za úkony, ktoré vykonal jej právny zástupca JUDr. Marián Lenhard, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady, za účasť na pojednávaní konaných 14.5.2012, 4.6.2012 a 8.10.2012 (4 x 51,45 Eur), za účasť na odročenom pojednávaní 30.1.2012 12,86 Eur a náhradu režijného paušálu 5 x 7,63 Eur.

Podľa § 220 O. s. p., súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 10 ods. 3 vyhlášky, ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6.638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) za písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej a c) za konanie pred súdom, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

Podľa § 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky, odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Odvolačí súd po preskúmaní výroku o trovách konania dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil podľa § 141 ods. 1 O. s. p., pretože predmetné ustanovenie sa aplikuje v prípade rozhodovania o trovách dokazovania a nie pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia, na ktorý mal správne aplikovať § 142 ods. 1 O. s. p.. Dopustil sa aj ďalšieho pochybenia, keď priznal odporkyni právo aj na náhradu prevzatia a prípravy zastúpenia JUDr. Mariánom Lenhardom, napriek tomu, že jej už raz priznal náhradu za prevzatie a prípravu zastúpenia JUDr. Martinou Gombosovou. Odvolačí súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj keď podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky patrí odmena advokátovi za úkon, spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, túto časť odmeny nemožno považovať za účelne vynaložené trovy v prípade, ak účastník konania bez vážneho dôvodu vymenil advokáta (k tomu porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Obdo V 21/2007). Za vážny dôvod možno podľa vyššie citovaného rozhodnutia považovať skutočnosť, že predchádzajúci advokát ukončil advokátsku činnosť, nie však skutočnosť, že účastník nebol s predchádzajúcim zástupcom spokojný a pod.. Účastník konania by si mal byť vedomý toho, že ak

sa bez vážnej príčiny rozhodne pre nového advokáta, náklady na jeho odmenu minimálne za tento úkon právnej služby, bude musieť bez ohľadu na úspech v konaní hradiť sám. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa neuviedla žiadny dôvod, pre ktorý sa rozhodla vymeniť svojho právneho zástupcu, odvolací súd jej na rozdiel od súdu prvého stupňa nepriznal náhradu trov za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia JUDr. Mariánom Lenhardom a ani k tomuto úkonu prináležiaci režijný paušál 7,63 Eur.

Trovy právneho zastúpenia JUDr. Martiny Gombosovej predstavujú 432,93 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 24.6.2010, za písomné vyjadrenie k žalobe 24.6.2010, za účasť na pojednávaní 28.6.2010, 12.10.2010 a za písomné podanie na súd 22.11.2010 (5 x 61,88 Eur), 15,47 Eur za účasť na odročenom pojednávaní 26.4.2011 podľa § 14 ods. 5 vyhlášky (nie 12,86 Eur ako určil konajúci súd a vyčíslil právny zástupca, pretože 1 zo 61,88 je 15,47 Eur), náhradu cestovného za účasť na pojednávaní 28.6.2010 - 32,40 Eur a za účasť na pojednávaní 12.10.2010 - 32,32 Eur podľa § 16 ods. 4 vyhlášky, a režijného paušálu 5 x 7,21 Eur (úkony v roku 2010) a 1 x 7,41 Eur (úkon v roku 2011). Pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden právny úkon, konajúci súd správne vychádzal z tarifnej hodnoty veci 1.200 Eur, z ktorej aj odvolací súd určil odmenu za jeden úkon 61,88 Eur (41,49 eura + 2 x 9,96 eura), pretože navrhovateľ ešte v tom čase žiadal priznať manželské výživné 600 Eur za dva mesiace a právna zástupkyňa odporkyne jej účelne ubránila práve túto čiastku.

Trovy právneho zastúpenia JUDr. Mariána Lenharda predstavujú 198 Eur za účasť na pojednávaniach konaných 14.5.2012, 4.6.2012 a 8.10.2012 (3 x 51,45 Eur), 12,86 Eur za účasť na odročenom pojednávaní 30.1.2012 a náhradu režijného paušálu 4 x 7,63 Eur (za úkony vykonané v roku 2012). Aj tu súd prvého stupňa správne určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon na 51,45 Eur (41,49 eura + 9,96 eura), pretože tarifná hodnota veci sa v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu v rozsahu 500 Eur znížila z 1.200 Eur na 700 Eur.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Pretože odporkyňa si aj v odvolacom konaní úspešne ubránila svoje právo pomocou vyjadrenia jej právneho zástupcu, patrí jej aj za tento úkon náhrada v rozsahu 51,45 Eur plus režijný paušál 7,81 Eur pre rok 2013.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že si navrhovateľ kúpil nové osobné motorové vozidlo, za ktoré zaplatil 2.332 eur v hotovosti (a 9.000 eur formou autokreditu s dobou splatnosti 36 mesiacov), napriek tomu, že jeho jediným príjmom je údajne invalidný dôchodok, odvolací súd dospel k záveru, že disponuje aj čiastkou zodpovedajúcou jeho povinnosti nahradiť odporkyňu trovy právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov ho zaviazal zaplatiť trovy právnym zástupcom odporkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pretože nezistil žiadne objektívne prekážky, ktoré by mu bránili v splnení tejto povinnosti, alebo ktoré by opodstatňovali predĺženie lehoty splatnosti, povolenie plnenia v splátkach, alebo nepriznanie náhrady pre existenciu výnimočných okolností upravených v § 150 ods. 1 O. s. p.. Toto zákonné ustanovenie totiž možno použiť len výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je spravodlivé náhradu trov celkom alebo sčasti nepriznať. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú nielen u toho z účastníkov, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa

je preto potrebné prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V posudzovanom prípade navrhovateľ je síce poberateľom invalidného dôchodku v rozsahu 116,40 Eur mesačne, no súčasne z obsahu spisu vyplýva, že súdu zatajil, že si dokázal kúpiť nové osobné motorové vozidlo, za ktoré zaplatil 2.332 eur v hotovosti a 9.000 eur formou autokreditu s dobou splatnosti 36 mesiacov. Odvolací súd je toho presvedčenia, že tieto pomery navrhovateľa nie sú tak výnimočnými, aby umožňovali aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p., pretože umožňujú záver, že navrhovateľ disponuje vedľajším zdrojom príjmov, resp. úsporami, z ktorých je schopný nahradiť odporkyni trovy konania. Ani okolnosti, ktoré viedli navrhovateľa k podaniu návrhu a jeho postoj v konaní neboli tak výnimočné, aby umožňovali odvolaciemu súdu vysloviť, že odporkyňa nemá právo na náhradu svojich trov, pretože jej vznikli práve v dôsledku nedôvodného a účelového návrhu na určenie manželského výživného. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý výrok o trovách konania len pokiaľ ide o ich rozsah a formu, akou ich má navrhovateľ zaplatiť odporkyni, resp. obom jej právnym zástupcom podľa § 220 O. s. p.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.